

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA 696

RADOMSKI CZERWIEC '76

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

Radom 2009-06-25

Ponad 300 osób uczestniczyło w uroczystych obchodach 33. rocznicy Radomskiego Czerwca '76. Główne uroczystości jak zwykle poprzedziło tradycyjne nocne czuwanie modlitwne w Sanktuarium w Kałkowie-Godowie 20-21 czerwca, w którym uczestniczyła delegacja ZR oraz kilkadziesiąt związkowców z rodzinami.

25 czerwca pod pomnikiem u zbiegu ulic Żeromskiego i 25 Czerwca stanęły liczne delegacje związkowe z wraz z kilkudziesięcioma pocztami sztandarowymi z Regionu Ziemia Radomska i całego kraju. Przybyło też wielu zaproszonych gości, w tym m.in. represjonowani uczestnicy Radomskiego Czerwca, minister Władysław Stasiak – zastępca szefa Kancelarii Prezydenta RP, Bożena Borys-Szopa – doradca Prezydenta RP, Janusz Śniadek – przewodniczący KK

NSZZ „Solidarność”, Jacek Kozłowski – wojewoda mazowiecki, Dariusz Piątek – wicewojewoda mazowiecki, Wojciech Skurkiewicz i Stanisław Karczewski – senatorowie RP, Andrzej Kosztowniak – prezydent Radomia, przedstawiciele Komisji Krajowej Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oraz delegacje Regionów NSZZ „Solidarność”: Regionu Płockiego z przewodniczącym Wojciechem Kępczyńskim, Regionu Świętokrzyskiego z przewodniczącym Waldemarem Bartoszem, Regionu Środkowo-Wschodniego z Marcinem Królem, Regionu Konińskiego z przewodniczącym Markiem Skrzypczakiem, Regionu Chełmskiego z przewodniczącym Zdzisławem Denisiukiem, Regionu Mazowsze, Regionu Łódzkiego, przedstawiciele Komisji Fabrycznej ZM „Ursus” z przewodniczącym Andrzejem Kierkowskim oraz Jan Bloch z Regionu Pobrzeże, przedstawiciele sejmiku województwa mazowieckiego, przedstawiciele IPN Marcin Krzysztofik i Paweł Sasanka, przedstawiciele Rady Miejskiej

(cd. na str. 2)

KOLEJNY NUMER „BIULETYNU” UKAŻE SIĘ 1 WRZEŚNIA

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 1)

miasta Radomia z przewodniczącym Dariuszem Wójcikiem, przedstawiciele Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego i Związku Sybiraków, harcerzy.

Jako pierwszy zabrał głos Przewodniczący ZR Ziemia Radomska Zdzisław Maszkiewicz, który serdecznie powitał wszystkich zebranych. Po nim wystąpił minister Władysław Stasiak, który odczytał list skierowany do uczestników przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego.

Mszę świętą pod pomnikiem Radomskiego Czerwca '76 odprawił ks. biskup senior diecezji radomskiej Edward Materski. - Dziś naszą modlitwą obejmujemy wszystkich tych, co cierpieli i tych, co cierpienie zadawali, bo jesteśmy uczniami Chrystusa - powiedział bp Edward Materski w homilii.

Bp Edward Materski w swej homilii poświęcił też dużo miejsca wolności nazywając ją darem i bezcennym skarbem narodu oraz każdego człowieka. Wspominał także lata, kiedy władze nie pozwalały organizować uroczystości patriotycznych przy pomniku upamiętniającym zryw radomskich robotników. Nazwał je miejscem naznaczonym cierpieniem wielu ludzi. Wspominał także wizytę sługi Bożego Jana Pawła II w Radomiu. - Przy tym pomniku modlił się Ojciec Święty. Potem podszedł do wszystkich błogosławiąc każdemu z osobna. Nie było tego w programie wizyty. Była to osobista decyzja Jana Pawła II. Dziś dziękujemy Bogu za wszelkie dobre zmiany, które dokonały się w Polsce - mówił biskup Materski.

Następnie delegacje złożyły wieńce i wiązanki kwiatów pod pomnikiem Radomskiego Czerwca '76.

W siedzibie ZR odbyło się także tradycyjne spotkanie rocznicowe.

Obchodom rocznicowym towarzyszył koncert zespołu Forteca, grającego rock/metal patriotyczny - w tym m.in. interpretujący wiersze wojenne K.K. Baczyńskiego i T.Gajcego, zorganizowany przez Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych w Stanie Wojennym w Radomiu, pod patronatem Prezydenta Andrzeja Kosztowniaka. W koncercie wziął także udział gitarzysta - bard Paweł Piekarczyk.

Homilia Ks. Biskupa Edwarda Materskiego

Umiłowani w Chrystusie Panu!

Od szeregu lat w tym miejscu naszego miasta, właśnie w dniu dwudziestym piątym czerwca gromadzimy się na wspólne uczestniczenie we Mszy Świętej, aby modlitwą upraszać łaski dla naszego miasta, dla całej naszej Ojczyzny.

(cd. na str. 3)

Zbigniewowi Dziubasikowi
najserdeczniejsze wyrazy współczucia

z powodu śmierci

OJCA

składają

Zdzisław Maszkiewicz

Przewodniczący Zarządu Regionu

NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska

Zarząd Regionu

NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska

KZ NSZZ "Solidarność" w ZPS Pronit Pionki

Mieczysławowi i Zygmunto
Ziembom

najserdeczniejsze wyrazy współczucia
z powodu śmierci

MARIANNY ZIEMBY

składa

KZ NSZZ "Solidarność"
w ZNTK Radom Sp. zo.o.

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 2)

Trzeba dodać, że były lata, gdy nie wolno było gromadzić się tu na modlitwę. To miejsce naznaczone jest cierpieniem wielu. Ale nie będziemy wyliczać tych bolesnych chwil. Dziś modlitwą naszą obejmujemy wszystkich: i tych, co cierpieli, i tych, którzy cierpienie zadawali – bo jesteśmy uczniami Chrystusa.

To miejsce szczególnie uczcił sługa Boży Ojciec Święty Jan Paweł II, który w drodze na lotnisko zatrzymał się, uklęknął przed krzyżem, modlił się chwilę w ciszy, a następnie odmówił modlitwę księdza Piotra Skargi za Ojczyznę. Potem podszedł do wszystkich ustawionych dookoła pocztów sztandarowych, błogosławiąc każdy osobno. Pragnę wyjawić, że w ustalonym programie pobytu Papieża nie było przewidzianego czasu na to podchodzenie do wszystkich pocztów sztandarowych. Była to osobista decyzja Ojca Świętego. Wolno nam odczytywać tę decyzję Jana Pawła II jako znak, że pragnął błogosławić całemu światu pracy.

To miejsce stało się historycznie cenne. Historia skłania do mówienia o przeszłości i do refleksji nad przyszłością.

Sięgając w przeszłość dziękujemy Bogu za wszelkie dobre zmiany, które dokonały się w naszej Ojczyźnie. Ta myśl o dziękczynieniu była szeroko omawiana w związku z ogólnopolskim Dniem dziękczynienia. Chcemy dziękować za każdy dar Boży. Tak bardzo odczuwamy zmiany, bo nie śpiewamy już „Ojczyznę wolną racz nam wrócić, Panie”, lecz prosimy: „Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie”.

Wolność to wielki dar Boży i bezcenny skarb narodu oraz każdego człowieka. Dlatego z takim szacunkiem i z modlitwą pamiętamy o wszystkich, którzy nie ustawali w błaganiu Boga, w działalności, a gdy trzeba było, to nawet oddawali życie, by odzyskać wolność naszej Ojczyzny.

Myśląc o przyszłości jesteśmy świadomi, że o ten skarb wolności trzeba się gorliwie troszczyć. Niektórzy określają to powiedzeniem: „wolności trzeba się uczyć”. Niektórzy używają powiedzenia: „naród musi pracować nad wolnością” i argumentują: cóż z tego, że człowiek ma wolność poruszania się po całej Europie, gdy nie umie być wolnym, bo po nadużyciu alkoholu i spowodowaniu wypadku wolność zamieniona zostaje na kilka metrów więziennej celi, i to na długie lata.

Usłyszeliśmy dziś trzy teksty Pisma Świętego: z Księgi proroka Ezechiela, z Listu świętego Pawła do Galatów i z Ewangelii według świętego Łukasza. Zatrzymajmy się chwilę nad Słowem Bożym, bo ono uczy prawdziwej wolności. Główną myśl z Księgi Ezechiela można tak streścić: Pan Bóg mówi: „Jeśli by występny porzucił wszystkie swoje grzechy, które popełniał, a strzegł wszystkich moich ustaw i postępowałby według [...] sprawiedliwości [...], nie będę mu poczytane wszystkie grzechy, jakie popełnił”.

Ten rozdział Księgi Ezechiela jest odpowiedzią na dyskusje prowadzone w ówczesnym społeczeństwie: kto jest winien, że dany człowiek, czy dany naród, cierpi. Dyskutowano o odpowiedzialności indywidualnej i zbiorowej. Prorok potwierdza, że wolność człowieka może być sprawiedliwie lub – niestety – niesprawiedliwie wykorzystana. Nakazuje jednak uszanować możliwość nawrócenia i przestrzega przed potępianiem kogoś na całe życie.

Z tego fragmentu Pisma Świętego nauczymy się, że dla człowieka czy narodu w niewoli słowo „wolność” jest marzeniem, o wolność się modli, walczy, układa pieśni, tęskni. To zrozumiałe i piękne. Ale gdy naród czy człowiek wolność otrzyma, natychmiast musi być zdecydowanie postawione pytanie: Co z darem wolności zrobisz? Co z darem wolności zrobisz?

Drugi fragment Pisma Świętego zaczerpnięty został z Listu Świętego Pawła do Galatów. Można powiedzieć, że jest dla nas odpowiedzią na najistotniejsze pytanie: jak być wolnym?

Przypomnę dwa zdania Apostoła: „Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie!”.

Wolność zatem jest dana, by człowiek i naród mógł służyć miłości.

(cd. na str. 4)

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 3)

Wolność nie zwalnia z przykazań Bożych. Wolność działania nie znaczy, że mogą kogoś krzywdzić. Wolność słowa nie znaczy, że mogą rzucać oszczerstwa, obmawiać, zniesławiać, czynić krzywdę bliźniemu. Wolność nie zwalnia z przykazań. Raczej podkreśla odpowiedzialność. Ostatnie zdanie czytanego dziś listu świętego Pawła, mówiące o wolności słowa, właściwie nie wymaga komentarza: „A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, bacząc, byście się wzajemnie nie zjedli”.

Trzeci tekst Pisma Świętego dziś tu odczytany to przypowieść o miłosiernym Samarytaninie. Znamy ją wszyscy. Można powiedzieć, że odnosi się ta przypowieść do miłosiernego Chrystusa i do każdego z nas.

Przypowieść wolno odczytywać myśląc o każdym z nas, o całej ludzkości okaleczonej grzechami. Chrystus pochyła się nad nami jak Samarytanin, by opatrzyć nasze rany, i by nas pielęgnować swym nieskończonym miłosierdziem.

Przypowieść ta jest autentycznym wezwaniem do miłości bliźniego. Wzywa, by zauważyć potrzeby bliźniego i w miarę możliwości pośpieszyć mu z pomocą.

To nie ci, którzy nie okazali pomocy okaleczonemu byli naprawdę ludźmi wolnymi. Egoizm zniewala człowieka.

Samarytanin, świadcząc miłosierdzie – udoskonalał swoją wolność.

Maryjo, Królowo Polski, bądź z nami, gdy dziękujemy za wszelkie dobro dokonane w naszej Ojczyźnie.

Maryjo, Królowo Polski, wstawiaj się za nami u Syna, by pochylił się nad nami, wyleczył pozostałe jeszcze rany, i pozwolił zachowaniem przykazań i miłością bratnią budować w Polsce autentyczną wolność. Amen.

Przemówienie Przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza

Szanowni Państwo,

W 33. rocznicę wydarzeń Radomskiego Czerwca '76., przy pomniku poświęconym uczestnikom tamtych wydarzeń, w imieniu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska witam wszystkich zebranych.

Szczególnie serdecznie witam wszystkich Uczestników Radomskiego Czerwca '76 represjonowanych w 1976 roku. Witam dostojnych gości obecnych dziś tu z nami przedstawicieli Episkopatu Polski. Jego Ekscelencję Ks. Biskupa Seniora przyjaciela ludzi „Solidarności” - Edwarda Materskiego, ks. biskupów Adama Odzimka i Stefana Siczka, oraz księży, zakonników i siostry zakonne. Witam wszystkie poczty sztandarowe. Witam przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Janusza Śniadka. Witam pana ministra Władysława Stasiaka, zastępcę szefa kancelarii Prezydenta RP oraz Bożenę Borys-Szopę, doradcę Prezydenta RP. Witam p. Andrzeja Czumę, Ministra Sprawiedliwości, panią Ewę Kopacz, Minister Zdrowia, p. Marka Jurka, marszałka Sejmu V kadencji.

Witam wszystkich członków i sympatyków Związku, przedstawicieli Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność” Regionu Ziemia Radomska, delegacje „Solidarności” z wielu Regionów i „Solidarności” Rolników Indywidualnych.

Witam radomskich parlamentarzystów prawicy i przedstawicieli pravicowych partii politycznych. Witam przedstawicieli władz miasta Radomia, Rady Miejskiej miasta Radomia oraz władz samorządowych powiatu ziemskiego Radomskiego i powiatów sąsiednich. Witam przedstawicieli Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego i Związku Sybiraków, harcerzy. Witam przedstawicieli Instytutu Pamięci Narodowej.

Witam Wszystkich Radomian, którzy przybyli tu pod Pomnik, by uczcić 33. rocznicę Radomskiego Czerwca '76.

(cd. na str. 5)

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 4)

Szanowni Państwo,

33 lata to liczba symboliczna. Już starożytni mówili „Omne trinum perfectum” – „wszystko co potrójne jest doskonałe”. Jakże gorzko brzmi to na polskim gruncie, jakże boleśnie na radomskiej ziemi.

Bo Radom był przecież trzecim przystankiem na polskiej drodze do odzyskania niepodległości. Pierwszy był Poznań. Po tym jak komuniści oddzielili naszą część Europy od wolnej reszty świata żelazną kurtyną wielu straciło nadzieję. Przywrócili ją Polakom robotnicy Poznania w czerwcu 1956 roku. Wywołali falę oporu społecznego, która przeszła przez cały kraj i zmusiła komunistów do pewnych ustępstw - jak się potem okazało pozornych i chwilowych. Ofiara krwi poznańskich robotników nie poszła jednak na marne, pokazała bowiem, że z komunistami można dalej walczyć, że można ich zmusić do odwrotu.

Drugi przystanek na naszej drodze do wolności był o wiele boleśniejszy. Wydarzenia grudnia 1970 r. na polskim wybrzeżu pokazały, że komuniści w dalszym ciągu nie cofną się przed żadną zbrodnią. Jednak bohaterzy robotnicy Gdańska, Gdyni, Szczecina, Elbląga znów zmusili czerwony reżim do ustępstw, choć ofiara ich krwi była niewspółmierna, a efekty chwilowe.

Trzecim przystankiem na drodze do wolności był Radom. 25 czerwca 1976 roku radomscy robotnicy, tak jak ich koledzy z Poznania i Wybrzeża, niezadowoleni z ekonomicznej polityki komunistów i podwyżek cen, które miały ratować ekipę Gierka przed wпадnięciem w spiralę zagranicznych długów, ruszyli pod budynek Komitetu Wojewódzkiego PZPR. Gmach, który był symbolem znienawidzonego reżimu, zapłonął. Tak jak te dwa poprzednie – w Gdańsku i Poznaniu. Trzeci komitet partii.

Ofiara krwi tym razem była niższa, choć nie mniej bolesna – trzy ofiary śmiertelne: dwaj radomscy robotnicy i ich orędownik ks. Roman Kotlarz, zamęczony dwa miesiące później przez SB. Kilkaś osób, z około 20 tysięcy osób, które tego dnia protestowały na radomskich ulicach i walczyły z ZOMO, zostało aresztowanych, skazanych, a prześladowania ich i ich rodzin trwały praktycznie do końca istnienia PRL-u. Pozbawiano ich pracy, szykanowano, spychano na margines społeczeństwa, zmuszano do życia w biedzie.

Z radomskich bohaterów, którzy powinni chodzić dumnie z podniesioną głową, komunistyczna propaganda starała się zrobić pospolitych przestępców, „radomskich warcholów”, a wydarzenia czerwca 1976 r. pomniejszyć i uczynić czymś wstydliwym.

Dlaczego ten trzeci robotniczy protest – Radomski Czerwiec '76 miał szczególne znaczenie.

Z trzech względów. Po pierwsze: za pokrzywdzonymi jasno i wyraźnie opowiedział się polski Kościół. Komuniści i ich propaganda nie mieli tym razem szczęścia. Na drodze ich kłamstw i zbrodni stanął człowiek, który miał za kilka lat „odnowić oblicze” nie tylko „tej ziemi”, ale całego świata. W rok po wydarzeniach Radomskiego Czerwca '76 do Błotnicy, na uroczystości koronacji obrazu Matki Bożej Pocieszenia Pani Ziemi Radomskiej w Starej Błotnicy przybył JE ks. kardynał Karol Wojtyła. Był to historyczny, przełomowy moment. 21 sierpnia 1977 roku, w obecności ponad 200 tysięcy wiernych, padły słowa, które jasno mówiły o komunistycznych prześladowaniach i bohaterstwie radomskich robotników. Te słowa poszły w Polskę, a gdy w rok później człowiek, który je wypowiedział, jako papież Jan Paweł II, stał się głową Kościoła Powszechnego, nikt z komunistów nie mógł ich już zlekceważyć. Kościół od początku pomagał prześladowanym bohaterom Czerwca '76 i ich rodzinom, otoczył ich opieką.

I tu przechodzimy do drugiego punktu, który świadczy o ważności Radomskiego Czerwca '76. Dlaczego komunistom tak łatwo było obrócić wniwecz pozytywne efekty tragicznych wydarzeń poznańskich i grudniowych? To proste, za każdym razem udawało się im podzielić polskie społeczeństwo. Oddzielnie protestowali robotnicy, studenci, chłopci. Tymczasem po wydarzeniach Radomskiego Czerwca '76 do prześladowa-

nych robotników wyciągnęły się z różnych stron pomocne, bezinteresowne dłonie. Komitet Obrony Robotników, Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela, Kościół i osoby prywatne pospieszyły z pomocą materialną, prawną i duchową. Po raz pierwszy od wielu lat Polacy z różnych środowisk społecznych stanęli w jednym szeregu przeciw komunistom.

To prowadzi nas do trzeciego elementu, który świadczy o doniosłej roli Radomskiego Czerwca '76. Dzięki duchowemu wsparciu papieża Jana Pawła II i polskiego Kościoła, ta zwykła ludzka solidarność, codzienna przyjacielska pomoc i wsparcie, przetrwała kolejne 4 lata, by w sierpniu 1980 roku przyjąć realny organizacyjny kształt. Zmieniła się w NSZZ „Solidarność”, 10-milionowy związek zawodowy, pierwszą od prawie 40-lat polską siłą, z którą komuniści musieli się naprawdę liczyć. Związek, który jawnie i jasno upominał się o prześladowanych robotników Poznania, Wybrzeża, Radomia, Ursusa i Płocka.

Powtórzmy to głośno – Radom nie ma najmniejszego powodu, by wstydzić się wydarzeń Radomskiego Czerwca '76 !!! Na drodze do polskiej niepodległości był Poznań, Wybrzeże i Radom! Za to właśnie, że był i Radom, dziękujemy dziś po raz kolejny bohaterom Radomskiego Czerwca.

„Solidarność” od początku walczyła o to, by uczestnicy tamtych wydarzeń zostali zrehabilitowani, by przywrócono im godność i należne miejsce w polskim społeczeństwie.

W piątą rocznicę naszego radomskiego protestu, w 1981 r., dzięki wysiłkom MKR NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska poświęcono kamień węgielny pod pomnik Radomskiego Czerwca '76. Pod przewodnictwem JE ks. bp. Edwarda Materskiego, Lech Wałęsa, wielotysięczny tłum członków „Solidarności” i mieszkańców Radomia modlili się razem o Wolną Polskę. I choć w 1981 r. nie udało się wywalczyć pełnej rehabilitacji uczestników radomskiego protestu i nie można było ich publicznie nazwać bohaterami - na kamieniu węgielnym widnieją bowiem zaledwie słowa o „Ludziach skrzywdzonych w związku z robotniczym protestem” – to ten kamień stał tu, u zbiegu ulic Żeromskiego i 1 Maja (dziś 25 Czerwca), jako widomy znak, stale przypominający komunistom, że polskie społeczeństwo jest przeciw nim, a ich władza nie będzie trwała wiecznie.

A potem nadszedł stan wojenny. Wielu z naszych związkowych kolegów znalazło się w więziennych celach, za drutami obozów internowania. Dzięki ludzkiej solidarności, modlitwie i jakże cennej pomocy Kościoła zarówno NSZZ „Solidarność”, jak i pamięć o Radomskim Czerwcu przetrwały. Nie zapomnimy, że tu, na radomskiej ziemi, JE ks. bp. Edward Materski odwiedzał uwięzionych, pomagał im i ich rodzinom, a o. Hubert Czuma, ks. Stanisław Sikorski czy ks. Czesław Wala, by wymienić tych najbardziej bliskich nam kapłanów-honorowych członków „Solidarności”, oraz wielu innych księży odprawiało msze św. za Ojczyznę, które gromadziły wielu mieszkańców Radomskiego. Byliśmy razem i dlatego przetrwaliliśmy tę „najdłuższą z grudniowych nocy”.

I gdy pod koniec lat 80-tych ubiegłego wieku system komunistyczny zaczął się załamywać, po strajkach w 1988 r. komuniści zrozumieli, że ich czas się skończył.

4 czerwca 1989 r. nasze kartki wyborcze przygniotły ich swym ciężarem i pozbawiły władzy.

Radomski Czerwiec '76 po 1989 r. zaczął odzyskiwać swoje znaczenie w najnowszej historii Polski. I ważnym symbolem jest to, iż jako pierwszy znów głos w tej sprawie zabrał Ojciec Święty Jan Paweł II. W czasie swojej wizyty w Radomiu 4 czerwca 1991 r. modlił się tu, pod pomnikiem Radomskiego Czerwca, oddając hołd jego uczestnikom, a w homilii na lotnisku nawiązał do tamtych wydarzeń.

Działania w celu przywrócenia godności Ludziom Czerwca podjęła „Solidarność” Ziemi Radomskiej, powołując Komisję Rehabilitacyjną pod przewodnictwem Wiesława Mizerskiego. Zbierano relacje, dokumenty i zdjęcia, a następnie wydano książkę, która do dziś jest niezastąpionym źródłem wiedzy o Radomskim Czerwcu.

Nasze „Solidarności”, działania trwały dalej 16 października 1995 r. prezydent RP Lech Wałęsa, w czasie swojej wizyty w Radomiu, tu pod tym pomnikiem oddał hołd Lu-

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 5)

dziom Czerwca. Zaraz potem, w listopadzie 1995 r., dzięki staraniom „Solidarności” i życzliwości ówczesnego prokuratora wojewódzkiego Wiesława Warchoła, zaczęto dochodzenia ws. „ścieżek zdrowia” i innych prześladowań, jakie reżim komunistyczny stosował wobec uczestników Radomskiego Czerwca, oraz ws. śmierci ks. Romana Kotlarza.

I choć z braku nowych dowodów śledztwo ws. śmierci ks. Romana umorzono, to ten odważny kapłan-męczennik, orędownik Ludzi Czerwca, doczekał się właściwego uznania - 17 sierpnia 1996 r., w XV rocznicę śmierci, na radomskim rondzie, które od kilku lat nosiło imię ks. Romana stanął pomnik mu poświęcony, a 3 maja 2009 r. - prezydent RP Lech Kaczyński odznaczył go pośmiertnie Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Dodam tylko, że NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska corocznie czci pamięć ks. Kotlarza, biorąc udział w uroczystościach w Radomiu oraz w Koniemłotach – jego rodzinnej miejscowości.

Walkę o przywrócenie godności bohaterom Czerwca '76 oraz zadośćuczynienie im za lata prześladowań „Solidarność” Ziemia Radomska toczyła dalej. Gdy w 1997 r. w wyborach zwyciężyła AWS podjęliśmy starania, by sejm RP przyjął stosowne regulacje prawne przy okazji nowelizacji ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego. Wtedy nie udało się jeszcze tego przeprowadzić, ale rząd Jerzego Buzka, na wniosek Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, przygotował 10 wniosków kasacyjnych dotyczących osób niesłusznie skazanych za uczestnictwo w wydarzeniach Radomskiego Czerwca. Warto przypomnieć, że wnioski te przygotowano z pomocą ówczesnego ministra sprawiedliwości Lecha Kaczyńskiego, a do realizacji skierował je kolejny minister tego resortu Stanisław Iwanicki. Wyroki te zostały skasowane.

Kolejny etap naszej walki o przywrócenie godności bohaterom Czerwca '76 rozpoczął się po zwycięstwie wyborczym Prawa i Sprawiedliwości. Najpierw, w 30. rocznicę Radomskiego Czerwca, premier RP Kazimierz Marcinkiewicz, w trakcie odsłonięcia tablicy pamiątkowej, tu przy pomniku, zadeklarował a następnie przyznał 500 tysięcy zł tytułem wsparcia dla Ludzi Czerwca. Potem, kolejny premier Jarosław Kaczyński, przevorsował w sejmie RP nowelizację ustawy, którą na wniosek NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska przygotowała p. poseł Marzena Wróbel. 19 września 2007 r. prezydent Lech Kaczyński podpisał ją, przywracając tym samym cześć i godność Ludziom Czerwca 1976 r., a także dając im po tak wielu latach możliwość ubiegania się o zadośćuczynienie moralne i finansowe za lata krzywd i prześladowań.

Szanowni Państwo,

Możemy śmiało powiedzieć, że radomska „Solidarność” wypełniła zadanie, które sama sobie wyznaczyła i doprowadziła do pełnej rehabilitacji prawnej, a także przywrócenia godności bohaterom Radomskiego Czerwca '76, a także ich kolegom z Ursusa i Płocka.

Utrwaleniem pamięci o tamtych wydarzeniach zajmuje się pieczołowicie i wytrwale Instytut Pamięci Narodowej, który od momentu swojego utworzenia w 2000 r., przy okazji kolejnych rocznic, wydaje publikacje naukowe na ten temat.

Dziś, w 33. rocznicę Radomskiego Czerwca '76, dziękujemy jego uczestnikom, naszym radomskim bohaterom za ich walkę dla Polski. Dziękujemy też wszystkim organizacjom i osobom, które im pomagały i pomagały w przywracaniu im honoru oraz godności – a szczególnie Kościołowi Radomskiemu, Komitetowi Obrony Robotników, Ruchowi Praw Człowieka i Obywatela, Instytutowi Pamięci Narodowej, ludziom dobrej woli z AWS i PiS.

A wam – mieszkańcy Radomia – którzy corocznie tu pod Pomnik przybywacie, dziękujemy za pamięć.

Szczęść Boże!

List od Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego

Organizatorzy i Uczestnicy uroczystych obchodów
XXXIII rocznicy Radomskiego Czerwca '76

Ekscelecje, Księża Biskupi! Panie i Panowie Posłowie i Senatorowie! Szanowni Państwo Ministrowie! Panie Prezydencie, Panie Przewodniczący! Uczestnicy Radomskiego Czerwca '76!

Członkowie NSZZ „Solidarność”! Szanowni Państwo!

Pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie na dzisiejsze uroczystości upamiętniające zryw radomskich robotników w czerwcu 1976 roku. Gorąco pozdrawiam wszystkich, którzy włączyli się w obchody rocznicy tego jednego z ważniejszych wydarzeń w historii powojennej Polski.

Mamy rok 2009. Przed radomskim monumentem u zbiegu ulic Żeromskiego i 25 Czerwca przystają w zadumie nie tylko uczestnicy i świadkowie tamtych dramatycznych wydarzeń, lecz także pokolenie ich dzieci i wnuków.

Co nasi potomni powinni wiedzieć o Radomskim Czerwcu, o tragedii, która na lata zaważyła na losach tego bohaterskiego miasta? Co powinniśmy ocalić od zapomnienia - w imię prawdy i sprawiedliwości?

Przede wszystkim wiedzę o tym, czym był ten protest w kontekście ówczesnej sytuacji Polski i innych państw uwięzionych za żelazną kurtyną. Reżim PRL był w istocie władzą namiestniczą, ekspozyturą imperium sowieckiego - globalnego mocarstwa propagującego ideologię utopijną, ignorującą elementarne obserwacje dotyczące natury człowieka i życia społecznego, w imię tej ideologii gotowego popełnić najgorsze zbrodnie. Nie będąc tego świadomym wręcz trudno uwierzyć i przyjąć do wiadomości ogrom zbrodni i nieprawości władz komunistycznych, który jaskrawie ujawnił się w czerwcu 1976 roku.

Nieudolna, doktrynerska, uzależniona od potrzeb ościennego mocarstwa polityka gospodarcza kolejnych rządów PRL godziła szczególnie w zwykłych obywateli, w robotników utrzymujących się z codziennej, ciężkiej pracy własnych rąk. Niewolę i biedę znieść bardzo trudno. Jednak zagrożenia podstaw biologicznej egzystencji - własnej i najbliższych - znieść już nie sposób. Dlatego nie może dziwić, iż ogłoszenie podwyżek urzędowych cen artykułów żywnościowych nawet o 100 procent wywołało w robotniczym Radomiu prawdziwe wrzenie. Nazajutrz po tej informacji, wczesnym rankiem 25 czerwca 1976 roku, stanął Wydział P-6 w Zakładach Metalowych „Łuczniak”. Wkrótce do strajkujących dołączyli pracownicy Zakładu Sprzętu Grzejnego, „Radokóru” ZREMB-u, Radomskiej Wytwórni Telekomunikacyjnej, Wytwórni Części Zamiennych, Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego, Zakładów Mięsnych, Zakładów Drzewnych i innych - razem 33 przedsiębiorstwa z terenu Radomia i województwa radomskiego. Na ulice miasta wyszło 20 do 25 tysięcy osób, w tym także studenci Politechniki Świętokrzyskiej i uczniowie szkół średnich.

Tłumy przy zaimprovizowanych barykadach, wyjątkowa brutalność ściągniętych z całego kraju funkcjonariuszy MO i ZOMO, nie oszczędzających nawet osób starszych, kobiet i dzieci, haniebne ścieżki zdrowia, podpalone gma-

33. rocznica Radomskiego Czerwca '76

(cd. ze str. 6)

chy Komitetu Wojewódzkiego PZPR, Urzędu Wojewódzkiego i Wydziału Paszportowego Komendy Wojewódzkiej MO, prawie 1000 osób zwolnionych z pracy, aresztowania, późniejsze procesy przed sądami i kolegiami wykroczeń urągające jakimkolwiek standardom praworządności, a następnie męczeńska śmierć duchowego przywódcy i opiekuna strajkujących, zakatowanego przez esbeków księdza Romana Kotlarza, cyniczna akcja propagandowa zniesławiająca protestujących jako „chuliganów” i „warchołów” - miały przejść do historii jako symbole Radomskiego Czerwca. To „miasto z wyrokiem” było przez następne lata karane pogorszeniem zaopatrzeniem oraz ograniczeniem inwestycji w budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę miejską, co znacząco zaciążyło na perspektywach jego dalszego rozwoju. Radomian upokarzano przymusowym udziałem w wiecach poparcia dla partii i jej aparatu przemocy, wzmocniono miejscowe struktury MO i SB.

Jednocześnie wydarzenia te okazały się zwiastunami przełomu, zapowiedzią coraz silniejszego oporu narodu wobec zbrodniczego ustroju. To w bezpośredniej reakcji na represje wobec radomskich strajkujących powstał Komitet Obrony Robotników, Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela oraz Konfederacja Polski Niepodległej. To wtedy piękne karty w dziejach polskiej адвокатуры zapisali obrońcy, którzy bezpłatnie występowali w procesach niezamożnych robotników i niewinnie oskarżanych przygodnych świadków pacyfikacji.

Wiele prawych i odważnych osób, do głębi poruszonych tamtymi protestami i skalą represji wobec upominających się o chleb i wolność obywateli Radomia, podjęło działalność w szeregach opozycji demokratycznej. Zaczęły się wylinać zręby późniejszej „Solidarności”.

Polska ma dzisiaj wielki dług wdzięczności wobec bohaterskich uczestników radomskiego protestu. Jako Prezydent wolnej Rzeczypospolitej chylę czoła przed tymi, którzy dla wspólnego dobra narodu ryzykowali życiem, zdrowiem, wolnością, szczęściem i pomyślnością własnych rodzin. Wszystkim, którzy dzisiaj, w 33 lata po owych wydarzeniach, starają się godnie uczcić i upamiętnić tę rocznicę, składam wyrazy uznania i wdzięczności. Oddając hołd represjonowanym podczas Radomskiego Czerwca oraz tym, którzy odwiedzali to miasto niosąc prawne, materialne i moralne wsparcie potrzebuje, pragnę przywołać fragment „Ballady o szosie E-7” autorstwa działacza i barda „Solidarności”, Jana Krzysztofa Kelusa:

Czerwony Radom pamiętam siny,

Jak zbite pałką ludzkie plecy,

Szose E 7, na dworcach gliny,

Jakieś pieniądze, jakieś adresy.

Strach w ludzkich oczach, upokorzenie,

W spotniałych palcach świstki wyroków,

Pamięć odbitą na ścieżkach zdrowia,

Listy z więzienia, lekarz, adwokat.

(...) I tylko nie wiem czy będę umiał,

Znowu przejechać szosą E-ileś,

Gdy przyjdzie pora. I co odpowiem,

Gdy ktoś mnie spyta: „Gdzie wtedy byłeś?”

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Lech Kaczyński

List Marszałka Sejmu RP

Uczestnicy i Organizatorzy XXXIII rocznicy

Radomskiego Czerwca '76

Szanowni Państwo,

żałuję, że nie mogę uczestniczyć w uroczystych obchodach XXXIII rocznicy Radomskiego Czerwca '76. Choć w ten symboliczny sposób pragnę oddać hołd uczestnikom Wydarzeń w Radomiu.

Trzydzieści trzy lata temu na Radomskiej Ziemi polscy robotnicy podnieśli dumnie czoło i upomnieli się o swoje prawo do godnego życia, odważyli się sprzeciwić zniewoleniu. Jednak za ten bohaterski czyn zapłacili bardzo wysoką cenę - utratę wolności, cierpienie oraz pozbawienie środków do życia. Pięć-

no „wroga” odcisnęło się nie tylko na tych, którzy wystąpili przeciwko władzy komunistycznej, lecz także na ich najbliższych.

Reżimowe władze przez długie lata zacierają ślady swojego okrucieństwa, dewaluowały znaczenie protestów, określając je jako chuligańskie rozruchy. Wbrew wszelkim propagandowym zabiegom Radomski Czerwiec '76 w zbiorowej pamięci Polaków pozostał symbolem odwagi, tragedii ludzkiej i okrucieństwa władzy komunistycznej, ale także solidarności. Bowiem w tym bezgranicznym cierpieniu rodziła się szczególna więź między dysydencką inteligencją i polskimi robotnikami. Rodziła się nadzieja.

Tą drogą pragnę przekazać słowa podziękowania za pielęgnowanie pamięci o tych szczególnych wydarzeniach i ich bohaterach.

Z wyrazami szacunku

Bronisław Komorowski

List Prezesa IPN

PREZES Instytutu Pamięci Narodowej

Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

dr hab. Janusz Kurtyka

Pan Zdzisław Maszkiewicz

Przewodniczący Zarządu Regionu

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Proszę przyjąć serdeczne podziękowania za zaproszenie do udziału w uroczystościach XXXIII rocznicy Radomskiego Czerwca '76, które odbędą się 25 czerwca 2009 r. Niestety jednak podjęte wcześniej zobowiązania nie pozwolą mi na wzięcie udziału w uroczystościach.

Kolejna rocznica Czerwca '76 to doskonała okazja by przypomnieć, że wydarzenia sprzed trzydziestu trzech lat po raz kolejny pokazały światu prawdziwe oblicze komunistycznej władzy, a dla społeczeństwa stały się symbolem sprzeciwu wobec totalitarnej władzy. Protesty w Radomiu w 1976 r. dały również ważny impuls do działania tworzącej się wówczas opozycji, przyczyniając się tym samym w znaczącym stopniu do późniejszych przemian.

Wszystkim uczestnikom uroczystości pragnę przekazać najserdeczniejsze pozdrowienia, a organizatorom, zwłaszcza członkom „Solidarności” Ziemi Radomskiej wyrazić wdzięczność i uznanie za trud włożony w przygotowanie obchodów.

Z REGIONU

XXX Posiedzenie ZR NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska kadencji 2006-2010

16.06.2009

Na swym 30. posiedzeniu ZR zajmował się głównie problematyką związaną z organizacją uroczystości XXXIII rocznicy Radomskiego Czerwca '76 i sytuacji w zakładach pracy Regionu. Sekretarz ZR Zbigniew Dziubasik odczytał zebrany decyzje Prezydium ZR podjęte na ostatnim posiedzeniu oraz uchwały ZR podjęte 12.05.

Kolejnym punktem obrad ZR była sytuacja w zakładach pracy Regionu. Janusz Piątek przedstawił trudną sytuację w radomskim Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa. Ministerstwo Zdrowia na działalność Służby Krwi przeznaczyło w tym roku, porównaniu z rokiem poprzednim, zaledwie 40% funduszy. Wymusza to przymusową restrukturyzację tej niezbędnej dla funkcjonowania całego polskiego lecznictwa Służby. – Na razie zwolnienia dotknęły tylko kilka osób – powiedział Janusz Piątek. – Pracodawca zapewnił nas, że do końca tego roku nie będzie kolejnych zwolnień. Co potem? – nie wiadomo. Sprawą ratowania wszystkich RCKiK ma zająć się Komisja Trójstronna. Dariusz Sobczak przedstawił sytuację w Fabryce Broni, która otrzymała kontrakt z MON na wykonanie karabinków beryl – realizowany do końca czerwca. Do 15 lipca ma być znana pula kolejnych zamówień MON. Marek Małysa omówił sytuację w niektórych jednostkach budżetowych gminy Radom, gdzie po wejściu nowelizacji ustawy o ich finansowaniu, dyrektorzy usiłują interpretować jej zapisy w taki sposób, by zaoszczędzić na płacach pracowników.

Kolejnym punktem obrad były sprawy organizacyjne z 33. rocznicą Radomskiego Czerwca '76 – czuwaniem nocnym w Kałkowie-Godowie (20-21.06) oraz główną częścią obchodów pod pomnikiem (25.06). Omawiano także sprawy organizacji w Radomiu etapu Wyścigu „Solidarności” i Olimpijczyków (3.07) oraz akcji protestacyjnej Służb Celnich i Skarbowych (Warszawa, 25.06).

Pielgrzymka

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że 14-19 października 2009 r. organizowana będzie pielgrzymka do Rzymu w rocznicę wyboru papieża Jana Pawła II. Zapisy w sekretariacie ZR. Wpłata w dwóch ratach do końca sierpnia.

Program pielgrzymki poniżej:

CENA : 560 zł/osoba + 100 EUR/ osoba

Liczba uczestników: 45

Uwaga! Przy mniejszej ilości uczestników cena ulegnie zmianie.

ŚWIADCZENIA :

przejazd autokarem/ klimatyzacja ,video, barek, WC/

opłaty drogowe i parkingowe

4 noclegi w Hotelach**/*** (1 nocleg w Znojmie , 2 noclegi w

Rzymie, 1 nocleg k/ Rimini- pokoje 2,3 osobowe z łazienką

wyżywienie : 4 śniadania, 4 obiadokolacje

opieka pilota- przewodnika

ubezpieczenie NNW i KL „Warta”

Uwaga! Bilety wstępu do zwiedzanych obiektów płatne we własnym zakresie / ok.35 EUR/osoba - Muzea Watykańskie, tramwaj wodny w Wenecji, przejazd metrem w Rzymie, opłata za przewodnika po Rzymie

W przypadku wyższości kursu EUR cena imprezy ulegnie zmianie
I DZIEŃ

Zbiórka grupy , wyjazd z Radomia . Przejazd przez Polskę i Czechy do Hotelu w Znojnie. Obiadokolacja i nocleg

II DZIEŃ

Śniadanie. Przejazd na obiadokolację i nocleg do Rzymu.

Zarząd Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” składa serdeczne podziękowania za pomoc w przygotowaniu obchodów XXXIII rocznicy Radomskiego Czerwca '76 w dniu 25.06.2009r.:

Władzom Miasta Radomia

Panu Krzysztofowi Sońcie Posłowi na Sejm RP

Dyrekcji i Pracownikom ZUK

Dyrekcji i Pracownikom Wydziału Infrastruktury UM

Dyrekcji i Pracownikom MZDiK w Radomiu

Straży Miejskiej

Komendzie Miejskiej Policji

Komendzie Wojewódzkiej Policji

Zarządowi Grupy „Żywiec” S.A.

Dyrekcji MOSiR i Amfiteatru

Państwa wkład, wniesiony w przygotowanie w/w uroczystości, pozwolił na ich uroczysty i godny przebieg.

III DZIEŃ

Śniadanie. Zwiedzanie Rzymu: Koloseum, Forum Romanum, Panteon, Kapitol, Fontanna di Trevi, Bazylika św. Jana na Lateranie, Bazylika św. Marii Maggiore, Plac Wenecki

Przejazd do Hotelu na obiadokolację i nocleg.

IV DZIEŃ

Śniadanie. Po śniadaniu przejazd do Rzymu - zwiedzanie: Kaplica Sykstyńska ze słynnymi freskami Michała Anioła, wizyta w Bazylice św. Piotra.

Ok. godz.14.00 - przejazd do Loreto- zwiedzanie Sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej ze Świętym Domkiem Zwiastowania i kaplicami prezbiterium Przejazd do hotelu k/ Rimini na obiadokolację i nocleg.

V DZIEŃ

Śniadanie. Wyjazd do Lido di Jesolo k/ Wenecji / 8 godzinny postój/

Zwiedzanie Wenecji : Plac Św. Marka, Pałac Dożów, Most Rialto. Wyjazd w kierunku Czech na obiadokolację i nocleg.

VI DZIEŃ

Planowany przyjazd do Radomia w godzinach wieczornych.

XX Międzynarodowy Wyścig Kolarski
„Solidarności” i Olimpijczyków

3 lipca do Radomia dojechał peleton XX Międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego „Solidarności” i Olimpijczyków. Na czwartym etapie Tarnobrzeg-Radom zwyciężył Niemiec Roger Kluge. W jubileuszowym wyścigu wystartowało 16 zawodowych ekip z całej Europy.

Przy okazji zakończenia 4 etapu XX przewodniczący ZR Ziemia Radomska Zdzisław Maszkiewicz otrzymał Srebrny Medal Polskiego Komitetu Olimpijskiego, a Krzysztof Kośła i Kazimierz Staszewski – złote odznaki „Zasłużony dla Kolarstwa Polskiego”.

Roger Kluge zwyciężył na czwartym etapie Wyścigu Solidarności i Olimpijczyków i tym samym odniósł drugie zwycięstwo w tym wyścigu. Prowadzenie klasyfikacji

(cd. na str. 9)

XX Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Solidarności” i Olimpijczyków

(cd. ze str. 8)

generalnej zachował jednak Polak Artur Król (Centri Della Calzatura).

Do mety w Radomiu dojechał cały peloton, jednak zanim do tego doszło kolarze musieli skasować ucieczkę kilku kolarzy, w której znaleźli się Marek Rutkiewicz i Artur Detko z DHL – Author, a wcześniej także Robert Radosz z tej samej ekipy i Rosjanin Iwajlo Grabowski. Dwójka Rutkiewicz i Detko została doścignięta na około 30 km przed metą.

Na finiszu najlepiej spisali się Niemcy – trzech kolarzy z tego kraju zajęło miejsca na podium, a najszybszy był, już po raz drugi w tego rocznym wyścigu, Roger Kluge z Team Brandenburg. Drugie miejsce dla Danilo Hondo (PSK Whirlpool), a trzecie dla byłego lidera, Matthiasa Friedemana z tej samej drużyny. Z Polaków najlepszy był Dariusz Rudnicki, który zajął 5. miejsce.

Wyniki 4. etapu:

1. Roger Kluge (Brandenburg) 4:34.58
2. Danilo Hondo (PSK Whirlpool)
3. Matthias Friedemann (PSK Whirlpool)
4. Igor Abakumow (ISD)
5. Dariusz Rudnicki (DHL Author)

Klasyfikacja generalna po 4. etapie:

1. Artur Król (Centri della Calzatura) 14:58.48
2. Matthias Friedmann (PSK Whirlpool) 4.05
3. Tomasz Lisowicz (CCC Polsat Polkowice) 4.09
4. Robert Radosz (DHL Author) 4.11
5. Jacek Morajko (Mróz Action Unia) 4.12

XX Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Solidarności” i Olimpijczyków wyruszył 1 lipca z Jastrzębia Zdroju, a zakończył się 5 lipca w Łodzi po przebyciu ponad 942 kilometrów.

3 lipca – na trasie Tarnobrzeg – Radom został rozegrany 4 etap wyścigu. Etap mierzył 194 kilometry. Na terenie Radomia kolarze jechali ulicami: Krychnowicką – Łukasika – 1905 Roku – Kościuszki – Waryńskiego – Żeromskiego – Zbrowskiego – 11 Listopada – Żwirki i Wigury – 25 Czerwca. Meta etapu została umiejscowiona przy Pomniku Radomskiego Czerwca. Jako impreza towarzysząca, specjalnie dla dzieci, na ul. 25 Czerwca rozegrane zostały dwa wyścigi w kategoriach wiekowych do 7 i 10 lat. W kategorii do 7 lat zwyciężył Bartek Sułowski, syn pracownicy ZR Beaty Sułowskiej. Gratulujemy!

Od lewej: Roger Kluge i Danilo Hondo.

Artur Król.

Bartek i Beata Sułowsky.

KONKURS

z okazji rocznicy Święta Niepodległości 11 Listopada

Prezydent Miasta Radomia, Kuratorium Oświaty, Zarząd Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” i Regionalna Sekcja Oświaty NSZZ „Solidarność” w Radomiu zapraszają dzieci, młodzież szkolną oraz placówki oświatowe z Miasta Radomia i Regionu Radomskiego do udziału w I Konkursie plastycznym

- **Mój dom**
- **Moje miasto**
- **Moja Ojczyzna**

Zasady Konkursu

1. Konkurs rozpocznie się 4.06.2009 r.

2. Prace będą oceniane w kategoriach przedszkoli, szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, ośrodków specjalnych i ośrodków kultury.

Z jednej placówki w danej kategorii można przesłać maksymalnie 5 prac. Format i technika prac dowolna.

3. Prace przyjmowane będą do 19.10.2009r. w Zarządzie Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność”, 26-600 Radom, ul. Traugutta 52.

4. Wyniki konkursu ukażą się na stronach internetowych, w gazetach lokalnych oraz Biuletynie Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność”.

6. Finał konkursu odbędzie się 11 listopada 2009r. o godz. 12.00 w Resursie Obywatelskiej w Radomiu.

Regulamin I konkursu plastycznego

„Mój dom, moje miasto, moja Ojczyzna”

1. Finał I edycji konkursu „Mój dom, moje miasto, moja Ojczyzna” odbędzie się 11 listopada 2009r. o godz. 12.00 w Resursie Obywatelskiej w Radomiu.

2. Celem konkursu jest upowszechnianie wartości patriotycznych i obywatelskich wśród dzieci i młodzieży Ziemi Radomskiej.

3. Konkurs organizujemy dla uczczenia Święta Niepodległości 11 Listopada.

4. Organizatorami konkursu są: Zarząd Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” i Regionalna Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”. Wszelkie pytania związane z konkursem należy kierować na adres e-mail: solidar2@radom.net

5. Patronat honorowy konkursu pełni Prezydent Miasta Radomia i Mazowieckie Kuratorium Oświaty delegatura w Radomiu.

6. Prace będą oceniane w kategoriach przedszkoli, szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, ośrodków specjalnych i domów kultury.

7. Z jednej placówki w danej kategorii można przesłać maksymalnie 5 prac.

Format prac dowolny.

8. Każda praca musi być na odwrocie opisana i zawierać następujące informacje: imię i nazwisko autora i nauczyciela opiekuna, klasa i wiek uczestnika, adres i telefon placówki oświatowej.

9. Prace przyjmowane będą w Zarządzie Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność”. Należy dostarczyć je osobiście lub pocztą na adres: Zarząd Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność”, ul. Traugutta 52, 26-600 Radom z dopiskiem konkurs plastyczny „Mój dom, moje miasto, moja Ojczyzna” do 19 października 2009r.

10. Prace będzie oceniała Komisja składająca się z pięciu przedstawicieli organizatorów.

11. Wyniki konkursu ukażą się na stronach internetowych www.solidarnosc.radom.net

12. Osoby nagrodzone i wyróżnione wraz z opiekunami zostaną zaproszone telefonicznie na uroczysty finał konkursu w dniu 11 listopada.

13. Prace nagrodzone i wyróżnione przechodzą na własność organizatorów i nie podlegają zwrotowi. Zostaną one wyeksponowane na specjalnej wystawie, o której poinformujemy na uroczystości w dniu 11 listopada 2009r. Organizatorzy konkursu zastrzegają sobie prawo do eksponowania i publikowania prac konkursowych bez wypłacania honorariów autorskich. Pozostałe prace można będzie odebrać w Zarządzie Regionu Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” w ciągu miesiąca od daty finału konkursu.

14. W imieniu organizatorów osobą odpowiedzialną za organizację Konkursu jest Jerzy Krzysztof Kaczkowski, tel. kontaktowy: 0602 304 911, (048) 36-238-04

**Zarząd Regionu Ziemia Radomska
NSZZ „Solidarność”**

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net

solidar3@radom.net

telefony: centrala/sekretariat ZR – 0483623804 tel./fax

centrala – 0483623643 04836251-61 centrala

sekretariat - wew. 21

sekretariat/fax - wew. 22

przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23

wiceprzew. Zb. Dziubasik - wew. 24

Administracja/Zespół Szkoleń - wew. 25

sala szkoleń - wew. 26

Zespół Promocji i Rozwoju/Kasa - wew. 27

Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28

Redakcja „Biuletynu” - wew. 29

Księgowność - wew. 30

Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biurowo Terenowe ZR - TTK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

– szef biura: Wojciech Dziółko tel.: 0483780260

Biurowo Terenowe ZR - TTK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2

– szef biura: Czesław Stefański tel.: 0486174656

Biurowo Terenowe ZR - TTK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a – szef biura: Jan Skowroński

Biurowo Terenowe ZR - TTK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 - szef biura: Tadeusz Wach

Biurowo Terenowe ZR - TTK Pionki

26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40

– szef biura: Zdzisław Maszkiewicz tel.: 0483848280

Biurowo Terenowe ZR - TTK Grójec

05-600 Grójec ul. Piłsudskiego - GOK

– szef biura: Artur Moskal tel.: 0603120573

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, tkt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

Numer 696 zamknięto 8.07.2009

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542